Сьогодні 28.05.2024

Уроκ №67

Узагальнення вивченого у 9 класі

Повідомлення мети уроку

Ви зможете:

- характеризувати хімічні властивості розчинних і нерозчинних основ;
 - пригадати класифікацію речовин на органічні й неорганічні;
- наводити приклади органічних і неорганічних речовин.

Метод «Займи позицію»

Вибери тему, яка тобі найбільше сподобалася.

Розчини

BCIM pptx

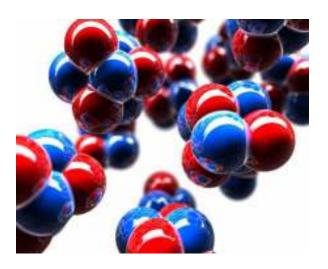
> Хімічні реакції

Початкові поняття про органічні сполуки

Роль хімії в житті суспільства

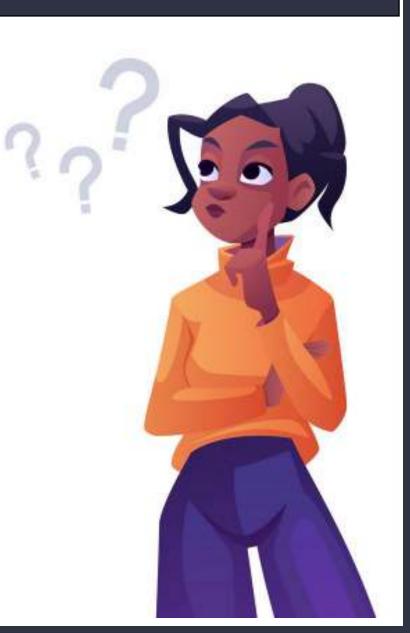

Поміркуй

Як ви вважаєте, що таке розчин? Наведіть приклади розчинів, якими ми користуємося в побуті?

Які розчини існують в природі? Які розчини використовуються в промисловості?

Дисперсні системи

Дисперсні системи - це системи, які складаються із найдрібніших частинок, що рівномірно розміщені в середовищі, яке може бути газоподібним, рідким або твердим тілом — у вигляді маленьких частинок (кристалів, крапельок або бульбашок).

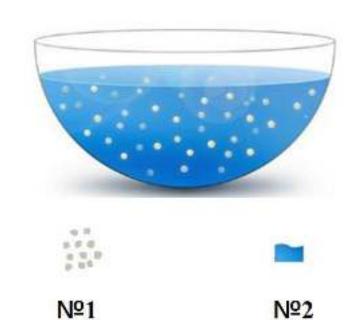

Будова та класифікація дисперсних систем

Дисперсна система

Дисперсна фаза речовина, яка присутня в дисперсійній системі в меншій кількості.

Дисперсне середовище речовина, якої в дисперсійній системі міститься в більшій кількості.

Класифікація дисперсних систем за розмірами дисперсної фази

Дисперсні системи

Гомогенні

Істинні розчини (частинки < 1нм)

Молекулярні Цукровий сироп <u>Йонні</u> Розчин солі

Гетерогенні

Колоїдні системи (частинки = 1–100нм) Грубодисперсні системи (розмір частинок > 100нм)

<u>Золі</u> Кров

<u>Гелі</u> Склисте тіло ока

<u>Суспензії</u> мул <u>Емульсії</u> Майонез <u>Піни</u> Пінопласт

Класифікація розчинів

Істинні розчини — це однорідні системи, в яких частинки розчиненої речовини не можна побачити навіть за допомогою мікроскопа.

Якщо розмір частинок більший за 10^{-9} м, то утворюються зависі (каламутні розчини).

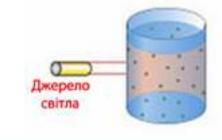

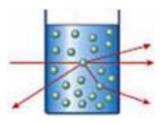
Колоїдні розчини — це розчини, в яких частинки мають прозорий вид, і можна побачити окремі частинки за допомогою мікроскопа; їх розмір сягає від 1 нм до 150 нм.

Характерна властивість колоїдних розчинів — їх прозорість. У цьому полягає їхня подібність з істинними розчинами. Прикладом колоїдних розчинів є розчин білків у воді (курячий білок), розчин силікатної кислоти у воді, розчин ферум (ІІІ) гідроксиду.

Якщо пропустити через колоїдний розчин промінь світла, то з'явиться конус, що світиться в розчині (ефект Тіндаля).

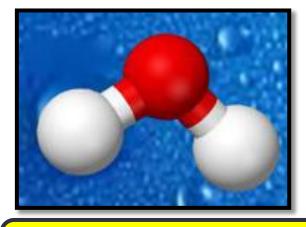

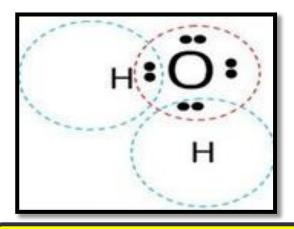
До складу води входять два атоми Гідрогену й один атом Оксигену.

H_2O

молекулярна формула

кулестержнева молекула

структурна формула

Молекула води має кутову форму. З одного боку концентрується позитивний заряд, а з другого негативний.

Насичений розчин

Насиченний розчин — розчин, в якому речовина за данними умовами не розчиняється. Осад данної речовини знаходиться у рівновазі з розчинником.

BCIM

Ненасичений розчин

Ненасиченний розчин — розчин, в якому концентрація розчиненої речовини меньша, ніж у насиченому розчині, в якому при даних умовах можна розчинити ще деяку його кількість.

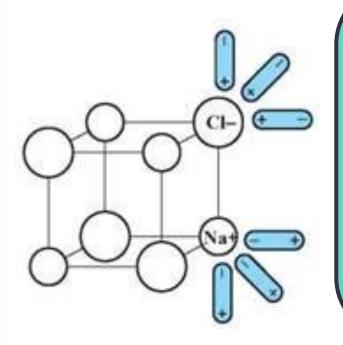
Чи всі речовини проводять електричний струм?

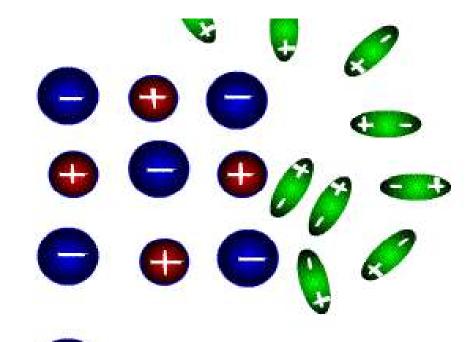

Електролітична дисоціація

Електролітична дисоціація

– це розпад речовин на
вільно рухливі йони під
впливом полярних
молекул розчинника або в
розплаві.

Диполь молекули води

Електропровідність речовин

Дослідження електропровідності різних речовин і розчинів.

сіль

вода

кухоної солі

цукру

гідроген хлориду

Перевір свої знання

Електроліти – речовини, водні розчини або розплави яких проводять електричний струм.

Так

Неелектроліти — речовини, що в кристалічному стані не проводять електричний струм.

Hi

ЕД називається процес розпаду речовини на молекули при розчиненні у воді.

Hi

Основами називають електроліти, що розпадаються на катіони металів та на гідроксид-аніони.

Так

Спільні властивості кислот зумовлюють катіони кислотних залишків.

Hi

Солі — електроліти, що дисоціюють на катіони металів та аніони кислотних залишків.

Так

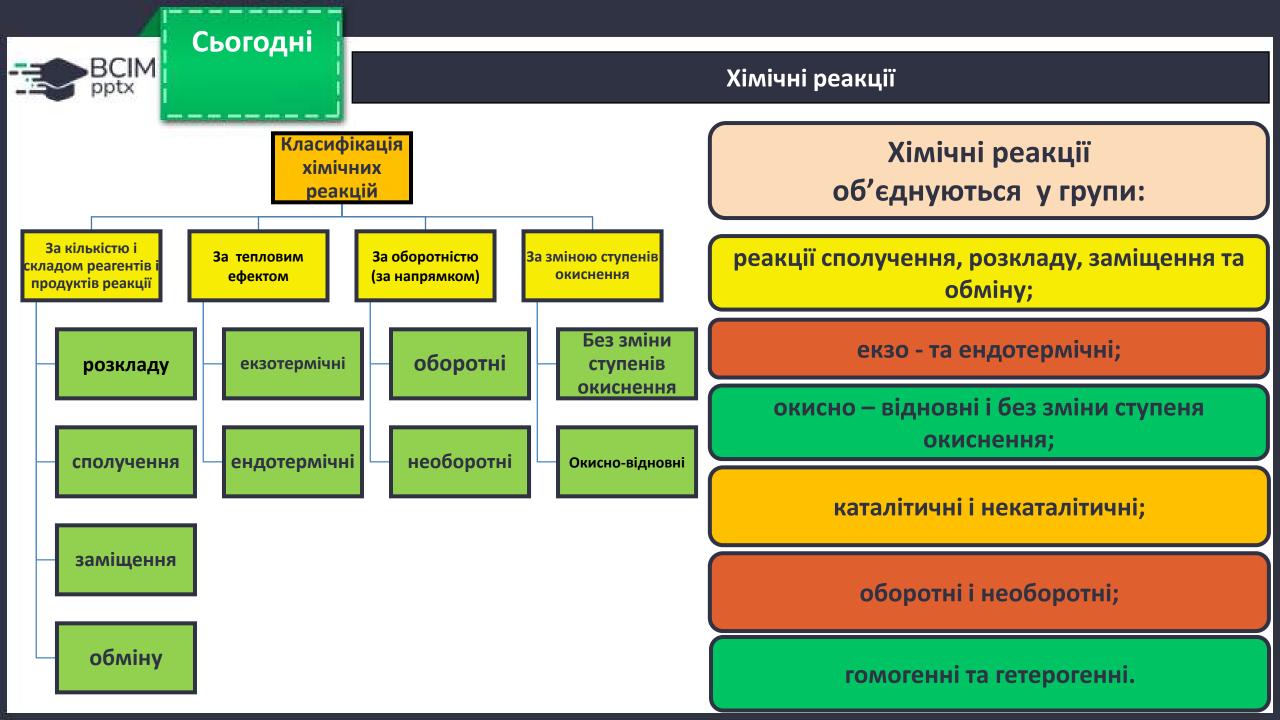
Слабкі електроліти – це електроліти, що повністю дисоціюють на йони.

Hi

Класифікація хімічних реакцій

Класифікація хімічних реакцій

Класифікація хімічних реакцій за кількістю та складом реагентів і продуктів реакції

Тип реакції	Схема реакції	Приклад
Сполучення	A + B = AB	2Na + Cl ₂ = 2NaCl
Розкладу	AB = A + B	$2H_2O = 2H_2 + O_2$
Заміщення	AB + C = AC + B	HCl + Na = NaCl + H ₂
Обміну	AB + CD= AD +	NaOH+HCl =NaCl + H ₂ O
	СВ	

BCIM

pptx

Хімічні реакції

Хімічні реакції

Окисно-відновні (реакції, у яких хоча б один хімічний елемент змінює свій ступінь окиснення)

0 0 +4 -2 $C + O_2 CO_2$ Деякі реакції сполучення; Деякі реакції розкладу; Реакції заміщення.

Реакції, що відбуваються без зміни ступенів окиснення

+1-1 +1-2 +1 +1-1 +1-2 HCl + NaOH → NaCl + H₂O Деякі реакції сполучення; Деякі реакції розкладу; Реакції обміну.

Прогнозування окисно-відновних властивостей сполук

Ступінь окиснення (CO)

Вищий (позитивний) ступінь окиснення

= номеру групи

Проміжний ступінь окиснення

Нижчий (негативний) ступінь окиснення

= 8 відняти номер

Тільки окисник

(може тільки приєднувати електрони)

I окисник, і відновник Тільки відновник (може тільки віддавати електрони)

Органічна хімія

Органічна хімія — це розділ хімії, що вивчає сполуки Карбону, їхні властивості та методи добування. Органічні сполуки складаються з невеликої кількості елементів.

CHON

SP

До їх складу, крім Карбону, майже завжди входить Гідроген, часто Оксиген і Нітроген, іноді Сульфур і Фосфор.

До складу організму людини входить приблизно 90 елементів, але ці чотири елементи утворюють майже всі органічні сполуки, що містяться в живих організмах, а тому їх називають Органогени.

CHO

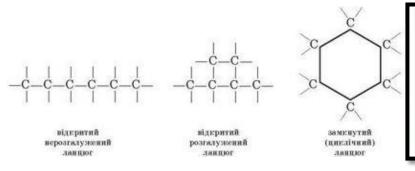

Особливості органічних сполук

Порівняно з неорганічними речовинами органічних сполук значно більше (понад 20 млн) і їх відкриття ще триває.

Причина різноманітності органічних сполук:

- •здатність атомів Карбону сполучатися між собою, утворюючи ланцюги, розгалужені структури, кільця.
- **■**3в'язки між атомами Карбону можуть бути одинарними, подвійними, потрійними.

Особливості органічних сполук

Кожна органічна сполука містить атом Карбону! Карбон в органічній хімії IV.

Якісний склад органічних речовин менш різноманітний порівняно з якісним складом неорганічних речовин.

Особливості органічних сполук

Основним типом хімічного зв'язку в молекулах органічних речовин є ковалентний зв'язок.

Серед органічних речовин відсутні речовини атомної будови.

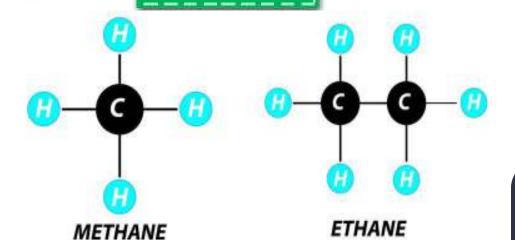
Органічні речовини погано розчиняються у воді. Більшості з них не властива електролітична дисоціація, тому органічні речовини це переважно <u>неелектроліти.</u>

За деяким вийнятком, вони <u>горять на повітрі</u>, а горіння, як відомо, супроводжується виділенням теплової енергії в довкілля.

Органічним речовинам властиві <u>невисокі температури плавлення і</u> кипіння.

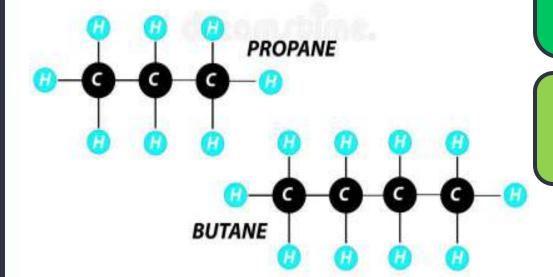

Поняття про вуглеводні

Вуглеводні — орг. сполуки, які складаються <u>тільки</u> з атомів Карбону і Гідрогену . Залежно від характеру карбонових зв'язків і співвідношенням атомів С і Н вони поділяються на кілька груп.

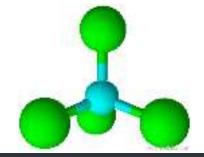
Насичені вуглеводні (алкани) — сполуки, у молекулах яких атоми Карбону сполучені між собою простим одинарним зв'язком, а всі інші валентності насичені атомами Гідрогену.

Найпростіший представник алканів — метан. Молекулярна формула — CH₄. Будова <u>тетраедрична</u>.

С – Карбон валентність = 4

H – Гідроген валентність = 1

Поняття про полімеризацію

Полімеризація — це процес послідовного сполучення молекул низькомолекулярної речовини з утворенням високомолекулярної. <u>Рівняння полімеризації</u>:

$$n CH_2 = CH_2 \rightarrow (-CH_2 - CH_2 -)_n$$

n CH₂= CH₂ → (-CH₂- CH₂-)_n — ступінь полімеризації

Мономер – вихідна низькомолекулярна речовина

Полімер – це високомолекулярна речовина, що утворюється в результаті реакції полімеризації

Структурна ланка (елементарна, мономерна ланка) – фрагмент (група атомів), що багаторазово повторюється в молекулі полімеру.

Поняття про полімеризацію

<u>Структурна ланка</u> - це група атомів, що повторюються і становлять основу хімічної будови полімерного ланцюга.

<u>Термопластичність -</u> термопластичні пластмаси можна багаторазово розм'якшувати нагріванням і робити вироби різної форми.

<u>Термореактивність – термоактивні пластмаси після затвердінням виробу не підлягають повторному розплавленню чи повторній переробці.</u>

Полімери

Полімери — це своєрідні хімічні сполуки з високою молекулярною масою (від декількох тисяч до багатьох мільйонів), молекули яких (макромолекули) складаються з великого числа повторюваних угруповань (мономерних ланок). Атоми, що входять до складу макромолекул, з'єднані один з одним силами головних чи координаційних валентностей.

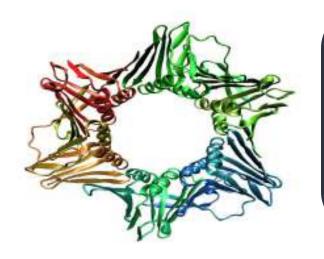

Види полімерів

Природні полімери утворяться в процесі біосинтезу в клітинах живих організмів (крохмаль, целюлоза, білки, нуклеїнові кислоти).

Синтетичні полімери – це багаточисленні пластмаси, волокна. Вони відіграють роль в різних галузях промисловості, сільського господарства, транспорту, зв'язку.

Висновки

Полімер використовується в самих різних галузях промисловості, сільського господарства, і в побуті. Поліетилен – один з найдешевших полімерів і у світовому виробництві полімерних пластиків займає перше місце. Поліетилени міцно увійшли і на виробництві, і в сфері реклами, і в побуті.

1. Написати вірш про науку хімію.